

Університетський КУР'ЄР

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

виходить з вересня 1956 року

№5 (2039) 30 грудня 2022 року

www.nubip.edu.ua

МИ-УКРАЇНЦІ

ПРАПОР З ФРОНТУ

Днями ректор Станіслав Ніколаєнко приймав мужню делегацію: шестеро наших студентів-розвідників, які зараз боронять Україну від російських агресорів, завітали до рідного університету. Вони привезли з собою із пекла боїв на фронті країни прапор, на якому залишили свої автографи, і подарували його alma mater.

2019 року вони стали студентами факультетів агробіологічного, юридичного, інформаційних технологій, аграрного менеджменту, захисту рослин, біотехнологій та екології, разом починали опановувати програму підготовки офіцерів запасу на кафедрі військової підготовки. І так само разом, коли прийшов час збройно боротися з ворогом, – з 24 лютого, першого дня російсько-української війни стали бійцями одного з підрозділів Збройних Сил України.

Хлопці, які практично всі родом з Києва та Київської області, розповідають: спочатку вони хотіли боронити Київ, а потім повернутися до навчання. Проте не так сталося, як гадалося. Коли рашистську навалу на столицю було ліквідовано, їхній підрозділ перекинули на іншу ділянку фронту. І де тільки звідтоді не була ця бойова шістка! Зараз хлопці воюють на сході, боронячи Україну. Там зараз дуже

важко, кажуть вони. Постійно потрібні техніка і військово спорядження, адже в ході боїв вони втрачаються аж занадто швидко. Як розкаже один з них, за кілька місяців лише він один втратив 5 дронів, а вони ж – то очі війська.

Та й взагалі, кожен свідомий громадянин мусить сповідувати старий, але такий вірний латинський вираз: хочеш миру – готуйся до війни. І якщо дехто буде чекати, що без нього обійдеться, то перемогу здобудемо не скоро.

Ці студенти у військових одностроях на декілька днів відпросилися у керівництва, щоб скласти сесію в університеті, яку навіть захисникам ніхто не відміняв. А на фронт привезуть прапор alma mater, який їм вручили тут.

Чекаємо цю хоробру шістку, та й взагалі, тих наших студентів і колег, котрі зараз боронять Україну, на День Перемоги. Нашої перемоги!..

Аліна Шевченко

ДУХОВНІСТЬ

ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРІВ

Студенти факультету харчових технологій та управління якістю продукції АПК доєдналися до вшанування пам'яті українців біля меморіалу Голодомору у Києві та до акції "Запали свічку пам'яті". А наша представниця Тетяна Розбицька взяла участь у поминальних заходах жертв голодомору-геноциду 1932-1933 рр. в Україні, що відбулися в межах Володарської територіальної громади у селі Тарган.

Аліна Степова, студентка 2-го курсу

КОНФЕРЕНЦІЇ

ПІДСУМКИ РОКУ, ЩО МИНАЄ, І ЗАВДАННЯ НА ПРИЙДЕШНІЙ

Конференція трудового колективу НУБІП збрала 265 делегатів з усіх підрозділів, факультетів, ННІ та їхніх колег з відокремлених структурних підрозділів.

Як і завжди, роботу відкривав звіт ректора Станіслава Ніколаєнка про результати діяльності університету у 2022 році та завдання на рік 2023. І розпочав він його словами подяки колективу, який у надскладних умовах воєнної пори зумів утримати і зберегти університет, ефективно господарювати, готувати кваліфіковані кадри і допомагати армії (наразі вже перераховано понад 22 млн грн), нашим колегам – волонтерам, студентам і випускникам, які зараз несуть службу в ЗСУ. Пам'ять тих, хто поліг, присутні вшанували хвилиною мовчання.

А далі ректор конкретно і виважено спинявся на основних аспектах

діяльності колективу університету – навчальній, науковій, міжнародній, господарській, виховній роботі, питанні фінансів та, звісно, найближчих перспектив.

Делегати активно долучилися до обговорення звіту ректора. Йшлося практично про всі аспекти життєдіяльності їхніх колективів – навчання, стажування, виховну роботу тощо. Основна думка: ми цей важкий воєнний рік пройшли гідно, а рішення ректорату і вченої ради університету завжди були своєчасними і правдивими. Емоційним, як і завжди видався виступ голови наглядової ради НУБІП Миколи Томенка.

Делегати конференції звіт ректора Станіслава Ніколаєнка схвалили, а за основу дій на 2023 рік постановили взяти програму «Голосівська ініціатива 2025».

Подальший порядок денного стосувався виконання колективного договору між адміністрацією НУБІП України та працівниками університету в 2022 році й продовження строку його дії на 2023 рік, зміни до положення «Про оплату праці працівників НУБІП України», затвердження виборних представників до складу вченої ради університету.

Незважаючи на війну і загрози, які вона несе, попереду у всіх нас новорічні свята, тому всім всіляких гараздів і миру, – підсумував Станіслав Ніколаєнко.

Ніна Чехлова

ВИПУСКНИКИ

ВИПУСКИ МАГІСТРІВ ВОЄННОЇ ПОРИ

В університеті вручення дипломів – визначна подія, адже це остаточне підбиття підсумків роботи викладачів та студентів, урочисте оприлюднення результатів їхньої спільної праці. Цей навчальний рік, зважаючи на пандемію Covid-19 і війну, був для університету і нашої країни непростим. Та ми змогли успішно його завершити, а молоді фахівці успішно захистили свої магістерські роботи й отримали документи про освіту. Цього року дипломи магістрів вручили 1253 випускникам НУБІП, 322 з них – з відзнакою.

На урочистостях на кожному факультеті та ННІ з вдячністю згадали наших захисників і вшанували хвилиною мовчання загиблих в боях з російськими окупантами.

"Університетський кур'єр" на стор. 2 пропонує вашій увазі кілька інтерв'ю з магістрами воєнної пори.

ВИПУСКНИКИ

ВИПУСКИ МАГІСТРІВ ВОЄННОЇ ПОРИ

Диплом НУБіП у роботодавців викликає довіру

Цьогорічна випускниця магістратури економічного факультету Владислава Ракітіна свого часу обрала спеціальність «Облік і оподаткування» і вже з другого курсу бакалаврату працювала за нею - спочатку простим спеціалістом «Форвард банку», а зараз вже виросла до провідного.

- Попрацювавши цей час, переконалася, що компетенції, які отримала в НУБіП, мені вистачає. Та й його диплом (ба, навіть факт, що я тут лише навчалася) у роботодавців викликає довіру, адже роботу отримала, просто розмістивши резюме. А далі все як у всіх: співбесіда, три місяці випробувального терміну і, нарешті, повноцінна робота, яка мені подобається.

Вже на правах випускниці хочу подякувати нашим викладачам, особливо науковій керівниці обох моїх робіт – бакалаврської і магістерської – заступниці декана Лесі Воляк. До неї можна було звернутися за порадою і допомогою у будь-який момент та отримати і перше, і друге.

За ці роки я жодного разу не пошкодувала про свій вибір університету. Обирала НУБіП, спираючись тільки на свої власні судження: до нас у школу приїздили з профорієнтацією, а далі я вже збирала інформацію про нього сама. А тепер вже маю два дипломи – бакалавра і магістра. І навіть подумую про аспірантуру...

Соціальний працівник робота складна, але така необхідна

Свій диплом магістра отримала і випускниця гуманітарно-педагогічного факультету Наталя Тріауф, яка опанувала спеціальність «Соціальна робота», за якою, власне, і працює вже більше року. Вона – соціальний працівник кімнати кризового реагування Київського міського центру гендерної рівності, запобігання і профілактики насильству.

- Певно, буває важко, адже ситуації, прямо скажемо, трапляються страшувати?

- Час від часу важко. Але потім, коли бачиш, як жінкам все ж вдається врятуватися від кривдника і облаштувати спокійне безпечне

життя, відчуваєш себе потрібною, що все не дарма.

- З початком війни роботи, мабуть, додався?

- Так, і ще буде більшати. Адже додалися біженці. Вже працювала з переселенцями з Херсона і Маріуполя, часом це ще й діти. Всі вони дуже контактні люди, розуміють, яку саме допомогу хотіли б отримати – житло, оформлення статусу внутрішньо переміщеної особи і відповідної грошової допомоги, консультацію психолога тощо. Тобто, фактично охоплюємо весь спектр життєво необхідних питань. Ось тільки про життя в окупації вони говорити не хочуть. Тому тут треба проявити весь свій такт, аби не чіпати болючого, але бути готовим поговорити, раптом з тобою все ж вирішати поділитися.

- І з проблемою домашнього насильства такі жінки теж звертаються?

- Були і такі випадки, коли жертва втікала з окупованої території не лише від рашистів, а й від домашнього насильника. Бо до кого ж там звернутися? Ніхто не допоможе. Приїдуть на підконтрольну Україні територію і звертаються до нас. До речі, психологи центру виїздили і на щойно деокуповані території, аби надавати відповідну допомогу постраждалим. А якщо врахувати, що колектив жіночий, то це показує, які сильні і сміливі наші жінки.

Словом, розумію: займаюся потрібною і благородною справою. І допоміг мені в цьому НУБіП. Адже я не лише здобула тут освіту, а й на роботу влаштувалася за рекомендацією завідувачки кафедри соціальної роботи та реабілітації Ірини Сопівник, яку в нашому центрі гарно знають завдяки тісній співпраці.

У полях, засіяних війною

Саме так, у полях, засіяних війною, зараз господарює на Київщині ще один цьогорічний випускник магістратури агробіологічного факультету Андрій Фещун.

Їхнє родинне господарство «Іверія Агро», розташоване в селі Велика Димерка Броварського району, вирощує весь спектр сільськогосподарських культур, які культивують в цьому регіоні.

- Росіяни зробили все, аби наша «Іверія Агро» зникла назавжди. Як,

власне, і все українське. Наше село довгий час знаходилося в окупації, і рашисти розташувалися на нашій виробничій базі, - говорить Андрій. - А чого б і ні? Прекрасно облаштований корпус з офісом, майстернями, власне, всім, необхідним для ведення успішного аграрного бізнесу – загалом близько двох тисяч квадратних метрів. А нашою дорогою технікою – комбайнами з тракторами світових виробників - вони примудрилися гатили переправи, коли рвалися на Київ. Але «примудрилися» - це не те слово на означення вчинків військових злочинців.

Слава Богу і силам оборони, Київщину першою із українських регіонів було звільнено від окупантів. Та все одно, ряд основних сільськогосподарських робіт – як то підживити пшеницю, вчасно внести добрива тощо – ми провести не встигали. Тож звернулися і до військових, за допомогою дронів яких вдалося проаналізувати стан полів, визначити найбезпечніші для робіт, щоб не ризикувати життям працівників.

Наразі вже завершуємо збирання кукурудзи. Та й рік цей завершується для мене все ж радісно, адже отримав свій довгоочікуваний диплом магістра-агронома. Радую це не лише мене, а й мого батька Олександра Валерійовича, який майже чверть віку тому отримував свій диплом агронома на агрономічному факультеті нашої, тепер вже спільної, alma mater.

Тож життя триває.

Напрацювання своєї магістерської запровадив би на станції, де зараз працюю

Цьогорічний випускник магістратури факультету конструювання та дизайну Олег Пашінський вже цілком сформований фахівець: три роки працює на автостанції «Дефі», займається технічним сервісом і обслуговуванням автомобілів Hyundai і KIA.

- Тобто навчання поєднували з роботою? Коли влаштовувалися на роботу, не стикалися з побоюваннями, що Ви ще студент?

- Абсолютно ні. Навпаки, роботодавці зацікавлені у перспективних молодих людях, які хочуть навчатися. Тож пройшов тримісячне стажування і ось – повноцінно працюю. І робота моя мені дуже подобається. Це те, чим хотів займатися ще зі школи. А тепер вже й диплом магістра отримав.

- До речі, про це. Ви ж прийшли до НУБіП, вже маючи диплом бакалавра іншого вишу?

- Так. Магістратуру НУБіП порекомендували друзі, запевнивши, що диплом цього університету дуже ціниться. І згодом мав нагоду переконатися в правдивості цього твердження на ділі. Тому, якщо наступне питання, чи порадив би я цей виш і факультет конструювання та дизайну для навчання, моя відповідь - 100 відсотків так, навіть 200. Говорю настільки впевнено, бо маю з чим порівняти, адже навчався в кількох навчальних закладах.

- Чим же відрізняється наш університет від інших?

- Індивідуальним підходом. Тут ніколи не відмахнуться, якщо потрібна допомога, пояснять, якщо щось не зрозуміло. Поширеної фрази – іди вчи, якою по суті, відмахуються від проблем студента, під час навчання на факультеті конструювання та дизайну не чув.

І дуже гарні викладачі. Особливо вдячний науковому керівникові моєї магістерської роботи - завідувачеві кафедри надійності техніки Андрію Новицькому. Це справжній професіонал своєї справи, який відчуває, де потрібна підтримка і допомога, де порада. Власне, і тему роботи мені допоміг обрати він. Знаю, що завжди зможу звернути по консультацію до своїх викладачів, прийти в alma mater. Це тепер мій другий дім.

- Вже як випускник, який працює за фахом, скажіть: отриманої в стінах НУБіП кваліфікації вистачає?

- Цілком. Але зараз такий динамічний світ, що її потрібно буде підвищувати. Є куди рости. Наприклад, напрацювання, які я зробив у своїй магістерській, хотів би запровадити у роботу нашої станції. Зокрема, докупити певне обладнання і добрати персонал, який займатиметься одним конкретним процесом ремонту. Скажімо, тими ж гідроциліндрами. Зараз через війну бізнес переживає не кращі часи, але ідея гарна і думаю її просувати вже після нашої перемоги.

Трое в одній академгрупі

Хай вибачить мене жартівник Джером Клапка Джером, що скористався назвою його найвідомішого твору - «Трое в одному човні, не рахуючи собак». Але вона для цього матеріалу підходить якнайкраще, от тільки із собакою не склалося – сімейними улюбленими Гринзовських, про яких і піде мова, є двоє котів.

Отже, про сім'ю Гринзовських. Все сімейство за першою вищою освітою – медики і працюють за фахом. Старший – доктор медичних наук Анатолій Гринзовський - очолює кафедру медицини надзвичайних ситуацій та тактичної медицини Національного медичного університету ім. О.Богомольця. Його життєвою стежиною пішли і двоє дітей - Олександр і Анастасія. Але зайвих знань не буває, переконані всі троє, і навчатися потрібно протягом всього життя. Про популярну освітню програму «Адміністративний менеджмент», за якою готують магістрів в НУБіП, дізналися з медичного середовища. А те, що опинилися в одній академічній групі і навчалися разом – то вже витівка долі і цікавий досвід.

- Глибоко переконаний, що диплом управління потрібний кожному керівнику, - обґрунтовує своє рішення здобути ще одну вищу освіту Анатолій Михайлович. - А знання, набуті в магістратурі факультету аграрного менеджменту НУБіП, це підтверджують.

Днями, знову ж таки втроях, Гринзовські дружно (як і завжди по життю) отримали дипломи магістрів з аграрного управління. З чим їх і вітаємо!..

Ірина Кушніренко,
Ніна Чехлова

ДЕНЬ ВІДКРИТИХ ДВЕРЕЙ

ЗЕРНО ДЛЯ ВСТУПНОЇ КАМПАНІЇ 2023

Ректорат і науково-педагогічний колектив НУБіП приділяють величезну увагу профорієнтаційній роботі. І один з основних її аспектів – День відкритих дверей. От і цього грудня університет двічі гостинно зустрів – як в онлайн-форматі, так і очно потенційних абітурієнтів з числа випускників коледжів, шкіл, гімназій та ліцеїв України.

Думається, що їм дійсно було цікаво. Адже НУБіП – один з лідерів численних рейтингів серед закладів вищої освіти України та Києва, має прекрасні міжнародні зв'язки і гранти, магістер-

ські програми з можливостями отримання подвійного диплому, чудову матеріально-технічну базу для навчання і формування студентів як громадян, фахівців і патріотів.

Університет, його історію і можливості, як і завжди, представив ректор Станіслав Ніколаєнко. До складу нашого закладу вищої освіти входять 13 факультетів, 3 навчально-наукові інститути,

фахові коледжі практично з усіх регіонів України (в т.ч. Криму, на звільнення якого українці дуже і дуже чекають!), має величезний спектр спеціальностей, з яких кожен абітурієнт може обрати собі до душі, підкреслив ректор. І окремо звернув увагу на високий рівень патріотизму наших випускників і нинішніх студентів та науково-педагогічних працівників, багато з яких у складі Сил Оборони України захищають нашу землю від російського агресора.

Потенційних абітурієнтів цікавили нюанси вступу до університету, навчального процесу, спортивного життя і, звісно, дозвілля.

Як і очікувалося, наші гості проявили значне зацікавлення. Тож, сподіваємося, потенційний інтерес абітурієнта переросте влітку у якість вступної кампанії.

Сергій Михнюк,
директор ННЦ виховної роботи
і соціального розвитку

ЕНЕРГЕТИЧНИЙ ФРОНТ

КЛАСТЕРУ ЦИФРОВОЇ ЕНЕРГЕТИКИ – БУТИ!

Днями у НУБіП підписано угоду про заснування освітньо-наукового Кластеру цифрової енергетики. Саме цьому і була присвячена ділова зустріч науковців-енергетиків і керівників провідних енергетичних компаній України.

Наскільки енергетична галузь важлива для країни, за дев'ять місяців повномасштабної війни, особливо країні її тиждень під російськими ракетами, зрозумів навіть пересічний українець, далекий від цієї тематики. Її збитки від повномасштабного вторгнення РФ на територію України вже зараз становлять сотні мільярдів доларів. На відновлення енергетичних об'єктів та інфраструктури нашої держави після війни потрібні будуть колосальні ресурси ресурси.

З урахуванням цих обставин НУБіП України ініціював створення освітньо-наукового Кластеру цифрової енергетики. І першим кроком у цій справі стало підписання засновницького договору про співпрацю та взаєморозуміння при реалізації проєктів у сфері цифровізації енергетики, підписане на базі нашого університету. До нього долучилися НУБіП України, Інститут загальної енергетики НАНУ, ТОВ «ДТЕК Мережі», ПАТ «Черкасиобленерго» Олег Самчук, ТОВ «482 solutions», «Kampro Technology», «Атмосфера», «Таврида-електрик Україна», «Електротехнічна компанія Е-НЕКСТ-Україна». Правовий супровід проєкту забезпечує адвокатське об'єднання «Трохимець, Ярошенко та партнери».

Уже зараз слід готувати план повоєнної відбудови України, - відкриваючи роботу і представляючи університет та його можливості, зокрема в енергетичній сфері, наголосив ректор Станіслав Ніколаєнко. - Серед основних пунктів - відновлен-

ня енергетичної інфраструктури, систем енергоспоживання зруйнованих населених пунктів та енергетична безпека. Світові донори готові надавати Україні фінансову підтримку, а відбудова, модернізація та створення нових енергетичних об'єктів повинні враховувати подальше зменшення енергоємності ВВП України, реалізацію екологічної політики та підвищення конкурентоспроможності української економіки як необхідної умови євроінтеграції держави. Важливо також визначитись з перспективами розвитку нових генеруючих потужностей в Україні, умовами розвитку мережевої інфраструктури у повоєнний період з урахуванням планів економічного відновлення та розвитку регіонів країни на основі сучасних техніки і технологій.

- Мета створення такого кластеру - підвищення конкурентоспроможності підприємств енергетичної галузі, забезпечення високотехнологічного та інноваційного розвитку шляхом об'єднання виробничого потенціалу, ресурсів для відбудови енергетичних об'єктів у повоєнний період та впровадженні нових інноваційних цифрових технологій для забезпечення курсу на подальшу декарбонізацію економіки як необхідної умови євроінтеграції нашої держави, - говорить директор ННІ енергетики, автоматики та енергозбереження Віктор Каплун.

- Сучасний технологічний тренд розвитку енергетичної галузі базується на широкому впровадженні інфор-

маційних технологій для інтелектуалізації процесів виробництва, транспорту та розподілу електроенергії. Для практичної реалізації цього необхідне вироблення узгоджених позицій щодо нормативної та проєктної діяльності у сфері цифрових технологій в енергетиці, зокрема, підготовка пропозицій для усунення бар'єрів і створення дієвих інструментів формування нової моделі енергетичного ринку та розбудову «розумних» енергетичних мереж. А створення кластеру, - це безпрецедентний крок для економіки країни, що створить умови для налагодження партнерських відносин між владою, бізнесом, проєктними та освітньо-науковими установами щодо формування сталого розвитку енергетики держави.

Наразі проєктний досвід ННІ енергетики, автоматики і енергозбереження НУБіП показав надзвичайну зацікавленість учасників формування сучасної моделі енергоринок до питань цифровізації енергетики. Існує реальна потреба поглиблення співпраці зі стейкхолдерами енергетичної сфери для формування програм та проєктів підвищення операційної ефективності, гнучкості управління бізнесом енергетичних компаній, кібербезпеки, адаптивної клієнтоорієнтованої системи управління енергоспоживанням тощо.

Одним з перших кроків реалізації амбітних планів стало створення ради новоствореного кластеру і затвердження плану його діяльності на 2023 рік.

Ніна Чехлова

МИ-УКРАЇНЦІ

ЕМОЦІЇ, ЩО КРАЮТЬ СЕРЦЕ

В університеті кілька днів тривав збір гуманітарного вантажу для підтримки і допомоги незламному колективу Херсонського державного університету. До нього долучилися всі підрозділи нашого колективу.

Загальними зусиллями вдалося підготувати 400 продуктових наборів з овочами, крупами, різноманітною тушонкою, печивом, теплими речами, ковдрами, подушками, простиралками, антисептичними засобами, ліками, дитячими іграшками. І в останні дні осені делегація університету вирушила до Херсону, аби доставити адресатам майже 3 тонни вантажу.

- Взяли б і більше, але хвилювалися за дорогу: чи зможемо нормально доїхати, - розповідає проректор з науково-педагогічної роботи та розвитку Сергій Кваша. - Від побачених жахливих наслідків збройної агресії РФ проти мирних населених пунктів Миколаївської і Херсонської областей емоції нас просто переповнювали. А до місця призначення дісталися під звуки повітряної тривоги та повідомлення про ракетні і артилерійські обстріли. Чудово розуміючи ці ризики, ректор телефонував нам ледь не щогодини. Але ми дісталися - і нас чекали! Немоżliво передати словами емоції наших колег з Херсонського державного університету. Свій вантаж ми передали начальниці волонтерського штабу ХДУ Тамарі Мандич та директорці студентського містечка Анні Йокіч. Та на власні очі побачили умови, в яких перебували наші колеги і які наслідки залишили по собі непрошені «визволителі».

- Зруйновані, знелюднені колись квітучі села, які ми минали на під'їзді до Херсону, викликають біль, а портрети Сталіна, Катерини II тощо, якими окупанти обвішали приміщення Херсонського державного університету, - щире здивування і розуміння, з якою хворою країною ми воюємо, -

долучається до розмови ще один член «НУБіПівського десанту» начальник підрозділу військової мобілізації та взаємодії із Збройними Силами України Геннадій Ржевський. - Але головне - це наші чудові люди і емоції від зустрічі. Те, як нас зустрічали, обіймали і дякували. А ще - розповіді про пережите за час окупації. Наші колеги показали приклад незламності і як освітяни. А вже продовжували вести онлайн заняття: збирались по 10-12 чоловік на квартирах колег, де були інтернет і світло, то по черзі спілкувалися зі студентами. А коли не встигали до комендантської години, то залишалися і на ніч...

- Ми пережили в лютому і березні те саме, - пригадує директор студмістечка Сергій Стецюк. - Тоді нам надіслав гумдопомогу колектив Ужгородського національного університету, і ми з колегами добре пам'ятаємо очі наших студентів та співробітників, яким ми їм розвозили. Така допомога дійсно допомагає триматися, адже відчуваш - ти більше не сам...

Говорячи про поїздку до щойно деокупованого Херсону, не можна не згадати про університетських водіїв, які показали себе на цій важкій дорозі справжніми професіоналами, - Віталія Короля і Віктора Тетерука.

І ще один маленький, але знаковий момент: світло до корпусів університету подали якраз тоді, коли до нього запросили гостей з НУБіП.

- Вийшло так, що мми ніби привезли не лише допомогу, а й світло, - щиро раділи господарі.

Ось так і не вір у промінчики добра і світла...

Ірина Кушніренко

ДОБРОДІЙНІСТЬ

НОВОРІЧНА ВІКТОРИНА ДЛЯ "ТРИЗУБЧИКА"

Попри війну, відключення світла та інші негаразди, які принесла в наше життя війна, новорічні свята все ж розпочалися. І всі ми хочемо різдвяного дива, а особливо діти.

Таке свято ми з колегами по студентській раді і активістами нашого факультету харчових технологій та управління якістю продукції АПК вирішили організувати дітлахів, які відвідують клуб «Тризубчик».

Оскільки ж цей клуб об'єднує інтелектуально розвинутих дітей, які грають тут в шахи та шашки, вивчають державні символи країни і просто гарно проводять час разом, то й форму нашого івенту ми обрали відповідну - новорічну вікторину. А потім ми під чай зі смаколиками грали з дітлахами в шахи і шашки, а розмовляли про новорічні дива та їхні бажання. І вони, ці бажання, зовсім не дитячі. Так, Влад Сендонін хоче, щоб в нашу країну приїздили люди з усього світу, Богдан Здоровець -

щоб наша країна була сильною та незламною, а Василинка Галич - скорішого закінчення війни.

- І нам, і дітям дуже сподобалося проводити разом час, тому на наступну нашу зустріч готуємо не

менш цікавий план, - говорить відповідальний за соціальний напрямок студентської ради гуртожитку Микита Ніколаєнко.

Марія Лісневська,
студентка 1-го курсу

Не встигла наші колеги повернутися до Києва, як на адресу ректора НУБіП надійшло повідомлення від колективу Херсонського державного університету за підписом його керівника Олександра Співаковського.

«Справжня дружба освітянська підтримка - це, коли доводиться розпитувати, а відразу беруться за справу і повідомляють: будемо завтра, зустрічаємо».

Сьогодні до нашого університету надійшов гуманітарний вантаж від Національного університету біоресурсів та природокористування України. 200 продуктових наборів та 200 наборів з овочами, ковдри, теплі речі... Щиро дякуємо ректорові Станіславу Ніколаєнку, викладачам, співробітникам, студентам, які з любов'ю збирали допомогу для незламних освітян Херсону.

Дуже важливо й те, що свій гуманітарний вантаж наші київські колеги доставили особисто. Це дорогого коштує, коли передача відбувалася з рук в руки, коли є тепле спілкування, емоції, обійми. Дякуємо за те, що пройшли пів України, аби дістатися Херсону, де кожної години лунають вибухи, щоб передати слова підтримки і допомоги від київських колег.

Працюємо далі! Дякуємо за підтримку!»

ПАНТЕОН НАЦІЇ

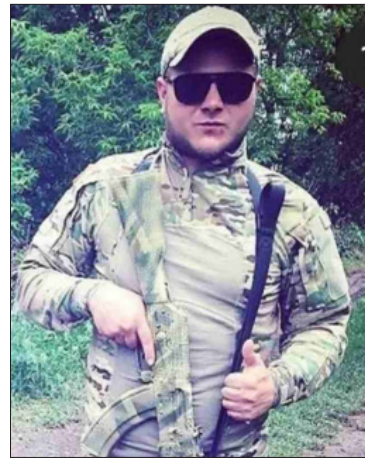
Сергій Мельниченко

Сергій Романчук

Олександр Августин

Вадим Винничук

Семен Обломей

ГЕРОЯМ ТВОЇМ СЛАВА!

Добігає кінця найкоротший рік життя, адже для нас його склали січень-лютий, і все: війна! І найстрашніший: відтепер ми не з кіно знаємо, як звучить сигнал повітряної тривоги і що насправді за ним стоїть, як це проводити на таку велику війну своїх рідних чи друзів. Здогадуватися, що не всі повернуться, але до кінця сподіватися не краше. Та міряти темп життя не днями тижня чи порами року, а часом, який лишився до Перемоги. І, безумовно, це рік, коли ми пишаємося своєю Україною і її Героями як ніколи. Відтепер всім нам звичне «Героям слава!» ніколи вже не буде просто словами, відтепер ми знаємо точно, що саме вони означають.

Серед цих героїв багато і наших колег, студентів та випускників нашого університету. І дехто з них на цій війні вже заплатив за нашу з вами свободу найвищу ціну – віддав життя. Найменше, що ми можемо зробити сьогодні, – це згадати кожного з них поіменно, вклонитися їхній пам'яті і подякувати за те, що коли прийшов час, вони не вагалися, а зробили все, щоб наша нація не опинилася на колінах.

Сергій Мельниченко

Четвертокурсник економічного факультету Сергій Мельниченко, обираючи для себе спеціальність «Фінанси, банківська справа та стра-

хування», і не думав, що стане частиною легенди, рівної 300 спартанцям. Боець окремого загону спеціального призначення «Азов», він обороняв «Азовсталь». Загинув 8 травня. За особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі, зразкове виконання службового обов'язку нагороджений орденом «За мужність» III ступеня.

Сергій Романчук

Наш колега Сергій Романчук загинув у перший день літа. Значна частина його життя була пов'язана з факультетом аграрного менеджменту: Сергій закінчив його у 2016 році за спеціальністю «Менеджмент», певний час працював заступником декана, займався виховною роботою, тренував збірну університету з футболу. Коли ж до України вдерлися війська РФ, вступив до лав територіальної оборони рідної Житомирщини, а згодом – пішов добровольцем до Збройних Сил України.

Олександр Августин

Ще один член спільноти НУБіП, – Олександр Августин теж загинув влітку – 30 серпня. Випускник факультету конструювання та дизайну, він працював на кафедрі технології конструкційних матеріалів та матеріалознавства, а коли

прийшов ворог, залишив мирну роботу у виші і пішов до лав ЗСУ, боронити рідну землю. Стрілець-снайпер Августин загинув під час виконання чергового бойового завдання – з виявлення та знищення сил ворога у Покровському районі Донецької області.

Вадим Винничук

З перших днів повномасштабного вторгнення ворога став на захист країни і Вадим Винничук. Студент 2-го курсу дуже мирної спеціальності «Професійна освіта», боронив рідну землю безстрашно і до кінця. Загинув Вадим 17 червня під час виконання бойового завдання.

Семен Обломей

Третьюкурсник ННІ лісового і садово-паркового господарства Семен Обломей подавав великі надії: успішно закінчив чотиримісячний курс з лісівництва в Швеції, мріяв стати арбористом – доглядати та лікувати деревні рослини, мав невимовну жагу до життя і знань. Та пішов воювати. Брав участь у звільненні Бучі та Ірпеня, захищав Рубіжне, Лисичанськ, Северодонецьк. Вміло виконував обов'язки командира, його дуже любили і поважали побратими. Справжній воїн, завжди говорив: «Роблю, що маю!» Загинув Семен 21 червня від авіа-

удару, захищаючи Северодонецьк, встигнувши вивести свою групу в безпечне місце.

Валентин Левченко

Ще один майбутній лісівник – першокурсник Валентин Левченко – опановував спеціальність «Лісове господарство». Спортсмен і активіст з початком війни відразу пішов захищати Батьківщину та вступив до лав тероборони. Згодом був направлений у зону ведення активних бойових дій. На фронті проявив себе як справжній воїн. Загинув 19 липня під час виконання бойового завдання.

Максим Саєнко

Максимові Саєнку було трошки більше двадцяти. Він навчався заочно на факультеті інженерних технологій, планував здобути вищу освіту за спеціальністю «Інженерія програмного забезпечення» і ще багато чого планував. З 2020 року за контрактом служив у 95-й окремій десантно-штурмовій бригаді міста Житомир. Загинув весною на сході України.

Артур Голуб

Артур Голуб встиг відучитися у міжкафедральній навчальній лабораторії на базі Малинського фахового коледжу. Боронив країну у складі 503-го батальйону морської

піхоти, де прослужив більше півтора року. Загинув під час обстрілу українських позицій російськими наймитами: у вантажівку, якою керував Артур, влучила протитанкова керована ракета.

Вадим Періжок

Магістр-заочник Вадим Періжок навчався на юридичному факультеті і працював за фахом – помічником чергового СРПП Уманського райуправління поліції. Загинув 7 грудня при виконанні службових обов'язків у Херсонській області, підірвавшись на міні.

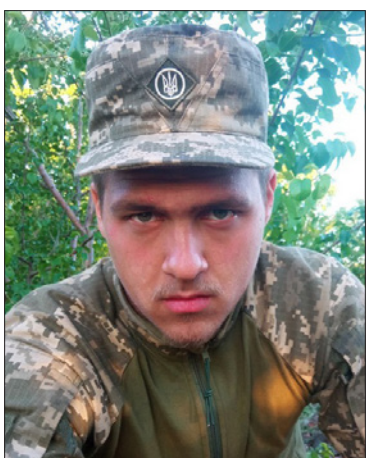
Дмитро Шклярчук

За два дні потому – 9 грудня – загинув ще один наш студент – доброволець-десантник Дмитро Шклярчук. На агробіологічному факультеті його запам'ятали, як енергійного життєрадісного і харизматичного юнака.

Коли отувала цей матеріал, вдихалася у молоді, красиві обличчя прекрасних і перспективних людей, які віддали своє життя за нашу свободу, весь час у голові крутилися слова пісні гурту «Без обмежень»: Ти на коліна не стала, Героям твоїм слава!

Краще і не скажеш...

Ірина Кушніренко

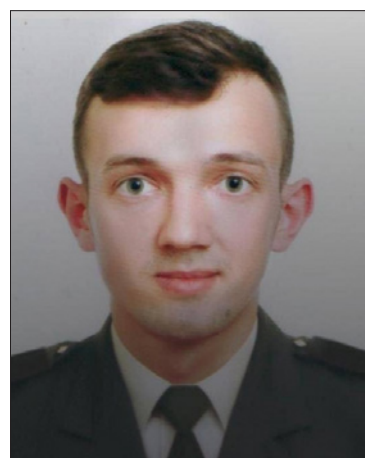
Валентин Левченко

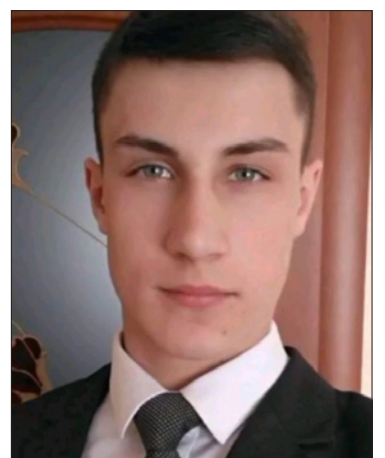
Максим Саєнко

Артур Голуб

Вадим Періжок

Дмитро Шклярчук

ГЕТЬ ВІД МОСКОВІЇ!

ДЕРУСИФІКАЦІЯ В ГОЛОСІЄВІ

Повномасштабна військова агресія РФ проти України дала поштовх відновленню процесу дерусифікації топоніміки нашої країни. Одним з лідерів цього процесу стала столиця: Київська міська рада після 24 лютого 2022 року вже затвердила перейменування 193 об'єктів! Останніми місяцями своєрідним чемпіоном тут став наш Голосіївський район. Нові назви отримали й вулиці, на яких розташовані будівлі нашого університету і студмістечка, та прилеглі до них.

Отже, вулиця Генерала Родимцева відтепер зветься Горіхуватський шлях, а Бурмистенка – Оріхуватська (обидві перейменовані за назвою місцевої річки Оріхуватка, яка тече в Голосіївському районі і є правою притокою Либіді), Ломоносова – носить ім'я Юлії Здановської (молодої української математки, волонтерки та вчительки, яка загинула у

березні під час бомбардувань Харкова), Блакитного – Еллана-Блакитного (українського поета, якого радянська влада затаврувала як «буржуазного націоналіста» та «бандита» і навіть посмертно засудила до найвищої міри покарання).

Загалом же по столиці нові назви вулицям і площам дали на честь воїнів, журналістів та громад-

ських діячів, які загинули у боротьбі з російськими окупантами, учасників національно-визвольної боротьби та дисидентів. На мапі Києва з'явилися провулок Кузьми Скрябіна, площа Чорнобаївська, вулиці Романа Ратушного, Євгена Чикаленка та багато інших.

Ірина Кушніренко

Юлія Здановська

НАРОД І АРМІЯ

НАШ ЩИТ, НАША ВІРА, НАША ГОРДІСТЬ

Університет відзначив День Збройних Сил України

День Збройних Сил України відзначається щорічно 6 грудня — в день ухвалення 1991 року Закону України «Про Збройні Сили України». Так склалося, що ця дата співпала з початком Першого Зимового Походу армії УНР. До

початку російсько-української війни професійне свято українських військових не було таким вже популярним в народі. Все змінилося зараз. Зранку, відкриваючи сторінки соцмереж, перше, що бачиш — слова підтримки і щирої

подяки нашим ЗСУ, які постить практично кожен.

Разом з усією країною вітав захисників держави і НУБіП.

Ніна Чехлова

ПІКАП ДЛЯ БОЙОВОГО ПІДРОЗДІЛУ

Студентська організація НУБіП — це, за великим рахунком, і чимала волонтерська організація, яка постійно намагається допомагати фронту і українцям, які вимушено покинули тимчасово-окуповані території.

І крайнім на сьогодні у великому переліку її добрих справ стало відправлення автівки для бойового підрозділу ЗСУ.

— Кошти на її придбання ми розпочали збирати давно, навіть ще не знаючи конкретно, до якого підрозділу чи частини ми її відправимо — розповідає голова СО Олександр Вертелецький. — Єдине, що знали точно: відправимо її туди, де воюють наші студенти, випускники чи викладачі.

До акції долучилися актив Студентської організації, студенти і науково-педагогічні працівники. Спільно зібрали 4 тисячі доларів, за які і придбали позашляховик Nissan. Щоправда, його, за консультаціями наших інженерів та конструкторів, підлаштували під реалії фронто-

вих доріг; і в цьому істотно допомогли фахівці СТО Благодійного фонду Сергія Притули.

У підсумку з місцем призначення визначилися просто. Спочатку зателефонували Русланові Топчану, трьохкурсникові факультету землевпорядкування, а зараз бійцеві ЗСУ. Та в їхнього підрозділу нагальної потреби у транспорті не було. Тож порадив переадресувати дарунок деінде.

А от підрозділу, де служить заступник декана факультету конструювання та дизайну Олег Марус, наша автівка б дуже придалася. Отож, з адресатом ми визначилися.

Сьогодні наш Nissan готовий до передачі силам оборони на сході України.

Ніна Чехлова

Кали верстався номер.

Буквально в останні дні року, що минає, Руслан Топчан, про якого мова йде в цьому матеріалі, з важким пораненням поступив до столичного військового госпіталю. Грамада університету долучилася до відновлення здоров'я молодого фронтовика. З благодійного фонду розвитку НУБіП виділяється матеріальна допомога, а всі небайдужі можуть надсилати кошти на карти: номер карти батька Руслана - 4149 6090 1335 1335 (Віктор Топчан, ПриватБанк) та друга Станіслава (МоноБанк) - 5375 4112 0358 2510

СВЯТКОВІ ВІТАННЯ

ГОРИТЬ, ПАЛАЄ ХАТА МОСКАЛЯ, ЗНАЧИТЬ, НАСТУПАЄ РІК КРОЛЯ

І знову прийшло Різдво, і новорічні свята прихопило. В українських національних традиціях його не хотіли бачити ні в російській, ні в радянській імперіях. Та й зараз їхне породження — рф — бачити не хоче, тому й закидає Україну у різдвяні дні ракетами.

Але воно знову прийшло. І першими, хто вітав колектив університету з Різдвом і Новим роком, традиційно стали наші колеги з Немішайського фахового коледжу. Щоправда, цього разу приїхала не команда з кількох десятків (хоча вона й була готова), але на щирість вітань це не вплинуло. У

виступі гості на чолі з директором коледжу Володимиром Альохініним поєднали традиційні різдвяні пісенства та варіації на популярні патріотичні пісні на зразок «Горить, палає хата москаля, значить, наступає рік кроля». Та й чорного кроля — символ прийдешнього року — немішайчани привезли з собою, і кожен з присутніх міг поглядати його на щастя.

Дякуючи колегам з Немішаєва за піднесений виступ і роботу у 2022 році, значна частина якого у коледжі за підтримки університету пішла на відновлення матеріально-технічної бази, ректор Станіслав Ніколаєнко озвучив головні аспекти діяльності колективу на січень 2023. І висловив сподівання, що рік цей стане роком Перемоги!

Валентин Обрамбальський

ПОПОВНЕННЯ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ГАЛЕРЕЇ БУРШТИНОВИХ КАРТИН

До різдвяних і новорічних свят університетська галерея бурштинових картин отримала нове поповнення. Свої дарунки до неї зробили декани Руслан Кононенко, Юлія Коломієць, Інна Савицька, директори ННІ Віктор Каплун, Іван Гриценко, начальники підрозділів Ярослав Рудик, Олександр Санченко і Сергій Міхнюк.

— Всі вісім нових картин копіюють в бурштині твори відомого українського художника Сергія Васильківського, — говорить координатор проекту проректор з науково-педагогічної роботи та розвитку Сергій Кваша. — У експозиції галереї — бурштинові варіації картин ще одного знаменитого українського майстра пензля Миколи Пимоненка. Загалом всі 30 картин об'єднує соціально-побутова тематика.

Ірина Кушніренко

ЗНАЙ НАШИХ!

НОВИЙ ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ VUA

Наш університет співпрацює з Вишеградською асоціацією університетів практично з моменту її заснування у 2011 році та активно підтримував усі ініціативи Асоціації.

Під час щорічних генеральних зборів асоціації, що пройшли на базі Краківського університету сільського господарства, на посаду її віцепрезидента було номіновано проректора з науково-педагогічної роботи, міжнародної діяльності та розвитку НУБіП Вадима Ткачука.

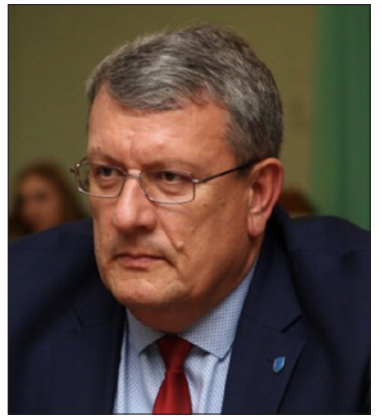
За результатами голосування, що тиждень тривало в режимі онлайн, нашого колегу обрано віцепрезидентом Вишеградської асоціації університетів. Він обійматиме цю посаду з 2023 по 2026 роки.

— Асоціація була створена в межах стратегічного проекту "Сталий розвиток в сільському господарстві країн V4 та регіонів, з якими співпрацюють", який Словацький університет сільського господарства координував за підтримки Міжнародного Вишеградського фонду. Крім членів-засновників, до асоціації входять університети та інститути з Тайланду, Індії, Туреччини, Молдови, Італії та Німеччини, — розповідає Вадим Ткачук. — Основна мета об'єднання — співпраця університетів-партнерів з усіх кутків світу для забезпечення якісної освіти та сприя-

ня розвитку тіснішої співпраці між Вишеградською групою, а також регіонами, що співпрацюють, враховуючи політику сусідніх країн в галузі, пов'язаній з усіма аспектами сталого розвитку.

Асоціація забезпечує можливості для більшої взаємодії і ефективності вишеградської академічної та дослідницької діяльності, підвищення обізнаності регіону та зміцнення міжнародної єдності Центральної Європи, а також забезпечення зв'язків з третіми країнами, іншими регіональними групами та міжнародними організаціями.

Олександр Лабенко

СРІБНА ВІДЗНАКА СІМА

Відбулася третя віртуальна церемонія CIMA Excellence Awards 2022. На ній відзначали академічних партнерів, які співпрацюють з Привілейованим інститутом управлінських бухгалтерів Великої Британії, серед яких і наш НУБіП України.

«Excellence Awards» відзначає навчальні заклади та окремих осіб у всьому світі, які працюють, щоб підтримати кандидатів на шляху до отримання статусу дипломованих глобальних бухгалтерів з менеджменту (воло-

дарі сертифікату CGMA) і формують майбутнє глобальної бухгалтерської та фінансової професії. У номінації «CIMA Campus Culture Excellence 2022» срібну відзнаку рівня країни отримала наша колега — завідувачка кафедри обліку та оподаткування Любов Гуцаленко.

Наразі наш університет входить до десятки закладів вищої освіти, де освітньо-професійну програму «Облік і аудит» акредитовано за міжнародною програмою СІМА. І завдяки нашій співпраці у здобувачів і випускників цієї програми економічного факультету та інших освітніх програм є унікальна можливість долучитися до навчання міжнародного рівня з гарантуванням їм суттєвої конкурентної переваги на ринку праці.

Наталія Кузик,
Олена Колесникова,
доцентки кафедри обліку
та оподаткування

ЛАУРЕАТИ ПРЕМІЇ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Присуджено премії Президента України для молодих вчених 2022 року. Вона присуджується за видатні наукові дослідження, які сприяють подальшому розвитку гуманітарних, природничих, технічних наук, позитивно впливають на суспільний прогрес і утверджують високий авторитет вітчизняної науки у світі.

З 51 роботи, які були прийняті для розгляду Комітетом з Державних премій України в галузі науки і техніки, відзначено 32. Серед них — і «Правове забезпечення енергетичної безпеки України» авторства професора кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства Євгенія Шульги і доцентки кафедри міжнародних відносин і суспільних наук Наталії Шинкарук.

Ця робота, як видно з її назви, присвячена розробленню концепції енергетичної безпеки України та спрямована на оптимізацію енергетичного законодавства, забезпечення надій-

ності та безперервності постачання мінеральних ресурсів, диверсифікації джерел, маршрутів і постачальників енергоресурсів. Авторами запропоновано прийняття законодавства про створення запасів нафти і нафтопродуктів, впровадження системи стандартизації галузі водневої енергетики, безпеки у процесі виробництва, зберігання, транспортування та споживання водню з урахуванням технологій країн ЄС.

Володимир Отченашко,
начальник науково-дослідної частини

ТАЛАНТИ І ПРИХИЛЬНИКИ

«КОЛОСУ» - 65!

Учасників народного ансамблю пісні і танцю «Колос» імені С.А. Семеновського не зміг зупинити буремний воєнний час – і, за старою традицією, у першу суботу грудня вони зібралися у стінах alma mater на зустріч славетного колективу, якому цьогогоріч виповнилося 65 років!

Звісно, зустріч була не такою, як кілька років тому - без грандіозного кількогодінного концерту в університетській актовій залі із сотнями захоплених глядачів. Але лишилася щирою зустріччю друзів, відданих спільній справі – збереженню і збагаченню української народної культури. І додався воєнний штрих: організація збору коштів на підтримку колосистів, які зараз боронять нашу державу у лавах ЗСУ.

Було все: обійми, поцілунки, щастя зустрічі і традиційна розспівка під керівництвом старшого викладача кафедри культурології Юрія Карнауха, який нещодавно став одним із керівників «Колоса». До речі, він зізнався, що не очікував такого потужного спільного духу і щасливий, що тепер є членом такого колективу.

Вже через півтори години після зустрічі колосисти представили ректору Станіславу Ніколаєнку, який прийшов їх привітати, нову спільну творчу роботу хорової і балетної групи під керівництвом старшого викладача кафедри культурології Ольги Сауріної.

У свою чергу очільник університету поділився здобутками і проблемами університетської родини, розповів про роботу колективу у воєнний час, висловив захоплення вмінням зберігати традиції та побажав нових творчих злетів.

Відео цієї теплої зустрічі учасник балетної групи «Колоса» Володимир Жовтий-Козинський, який був присутній на зустрічі, переслав побратимам на передову, у зону бойових дій.

У хлопців руки тремтіли і мурашки бігли по шкірі, - розповідає він. - Вони запевнили, що перемога скоро і відразу після неї прийдуть до нас на концерт. А заряд енергії від цих відео зігриває їхні серця.

Гарного і тихого дня, мої колосята! Шлю вам вітання зі сміливого і прекрасного (в минулому, і майбутньому) міста Бахмут. Хочу щиро подякувати всім вам за мій неймовірно чудовий настрій! Свято зустрічі випускників «Колоса» – подія, яку вчишся цінувати з віком. І радіти, що ти є частинкою цього великого колек-

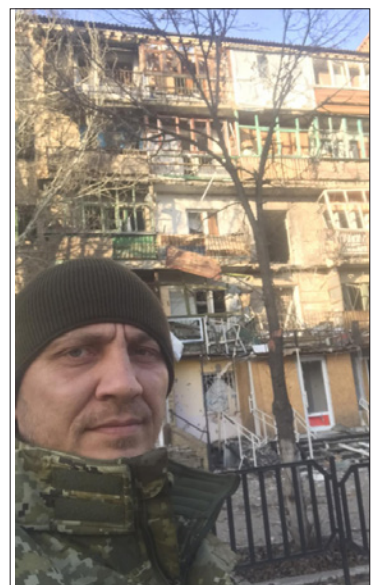

тиву. Висновок: ми таки вміємо жити і радіти! Всіх міцно обійняв, - відгукнувся з передової один з колосистів, старший лейтенант Олександр Гриценко.

Наш «Колос» – велика і дружна родина. Це поїздка в одне й те саме місце, але завжди без повторів, неперевершено, весело і душевно, - висловив загальну думку незмінний «генеральний староста» Сергій Гречаний. – І, як завжди, мало! Цінуємо, що в нашому житті є маленька, але дуже потужна армія під назвою «Колос».

Вдячні колосистам за пам'ять, дружбу і традиції. Обов'язково переможемо! І «Реве та стогне Дніпр широкий...» на наступній зустрічі знову чути все Голосіве!

*Ірина Майданюк,
завідувачка кафедри культурології*

І ЗНОВУ ТВОРЧА НАГОРОДА

Завершується 2022 рік. І, незважаючи на те, що він приніс Україні важкі випробування, мистецтво продовжує нести світло людям. Творчі колективи нашого університету теж

не стоять тут осторонь: займаються, готують нові номери і проекти, а ще – беруть участь у конкурсних і фестивальных програмах. Одним з крайніх таких майданчиків став

міжнародний фестиваль-конкурс «Місто Лева - 2022», де відзначився хореографічний ансамбль сучасного танцю «Сузір'я ритмів». Професійне журі високо оцінило виконавську майстерність наших студентів і удостоїло колектив звання лауреата першої премії. Особливою відзнакою - за вагомий внесок у розвиток культури та мистецтва дитячої і юнацької творчості талановитої молоді України - був нагороджений керівник «Сузір'я ритмів» викладач кафедри культурології В'ячеслав Борзенков.

*Ірина Литвиненко,
завідувачка лабораторій кафедри культурології*

БЛАГОДІЙНІСТЬ

КРОВ МОЖЕ ВОЮВАТИ

Днями студенти нашого університету долучилися благодійної акції «Твоя кров може воювати. Стань донором». На пункт забору крові, який розташований у 11-му гуртожитку прийшли понад 50 бажаючих зробити внесок у добру справу – порятунок людського життя.

Співробітники КНП "Київському міському центру крові", які здійснювали забір, при світлі і під ліхтарики проводили комплексний медичний огляд донорів, лабораторні дослідження. І такі прийняли всіх бажаючих. Таким чином, всі разом ми допомагаємо рятувати життя нашим Героям.

*Ірина Курінна,
провідний фахівець відділу виховної роботи та студентських справ*

СПОРТ

ВЖЕ ВДРУГЕ ЧЕМПІОНКА ЄВРОПИ

У Польщі пройшов чемпіонат Європи з класичного пауерліфтингу серед дорослих, юніорів та юніорок, юнаків та дівчат (II ранг). Чемпіонкою серед дівчат віком 14-18 років у багатоборстві (вагова категорія до 47 кг) другий рік поспіль стала другокурсниця юридичного факультету Валерія Мустафіна.

У класичному пауерліфтингу спортсмени змагаються у трьох вправах і визначають першість за сумою цих трьох вправ. Валерія виборола золоті медалі у вправах жим лежачи (з результатом 57,5 кг) і становій тязі (135 кг) та срібну – у присіданні (подолавши вагу 87,5 кг та покращивши свій результат минулого року на 5 кг). Результат в сумі багатоборства - 280 кг.

На цих змаганнях українські дівчата зайняли 3-тє загальнокомандне місце. І це дуже гарний показник, зважаючи на те, що з кінця лютого тренування були зупинені, і довгі чотири місяці простою не могли не відбитися на результатах. Але з початку червня тренувальний ритм відновився і

тренери зробили все можливе для такого вдалого вступу на рівні Європи. Додамо, що один з них - Юрій Ликов - проводив тренування дистанційно, адже наразі боронить країну в лавах ЗСУ.

*В'ячеслав Пархоменко,
заступник завідувача кафедри фізичного виховання*

УСПІХ ГИРЬОВИКА

У Львові пройшли Всеукраїнські змагання з гирьового спорту пам'яті професора Ю.О. Резнікова і чемпіонат України з гирьового спорту серед дорослих та молоді, які зібрали понад 300 спортсменів. НУБіП тут представляли найкращі спортсмени-студенти, які тренуються у вправі R-12.

На Всеукраїнському турнірі наш Володимир Кульківський посів 3-тє місце серед 17 учасників та виборов ще й срібло чемпіонату України, залишивши позаду майстрів спорту міжнародного класу.

*Віталій Андріян,
викладач кафедри фізичного виховання*

Університетський КУР'ЄР

Газета Національного університету біоресурсів і природокористування України

Виходить з вересня 1956 року як "ЗА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ КАДРИ", а з квітня 2009 року – як "УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ КУР'ЄР"

Свідцтво про державну реєстрацію: КІ №1189 ПР від 02.04.2009 року.

Засновник: Національний університет біоресурсів і природокористування України

Редакція газети: головний редактор Валентин Обрамбальський

Над номером працювали:

Дизайн, верстка – Антон Осьмак

кореспонденти Ірина Кушніренко, Ніна Чехлова

фото номера: Геннадій Кушанов, Олександр Тітов

Адреса редакції: Україна, 03041, Київ, вул. Героїв Оборони, 15. Редакція – 3-й навчальний корпус, кім. 23. Тел.: 044 527-82-09. E-mail: uk@nubip.edu.ua

Газета виходить раз на місяць.

Поширюється безкоштовно

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з точкою зору редакції. Рукописи та фотографії не рецензуються і не повертаються

Оригінал-макет: Видавничий центр НУБіП України, Київ, пров. Сільськогосподарський, 4, корп.17. тел.: (044) 527-80-49.

ЕЛЕКТРОННА ВЕРСІЯ